

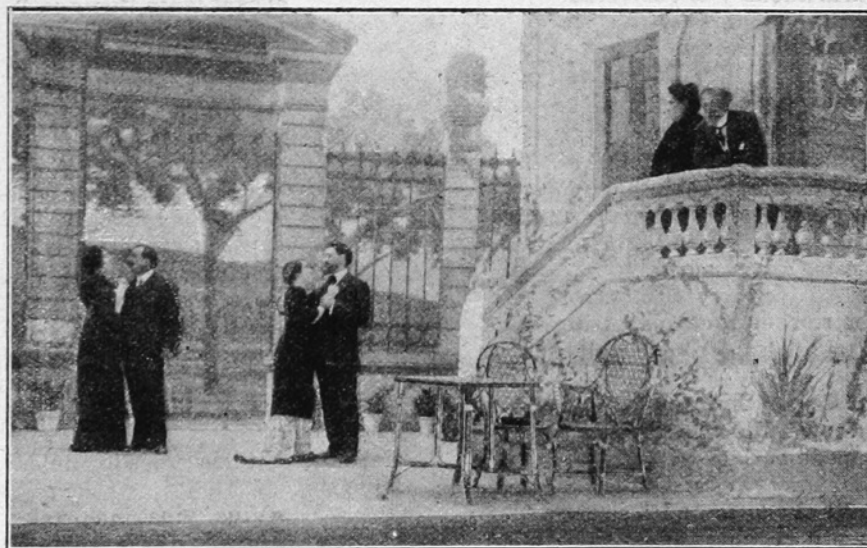
LA ESCENA CATALANA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
PLASSA DEL Pí, 5.

PREU: 15 céntims

The masthead features the title 'LA ESCENA CATALANA' in a large, outlined, sans-serif font. Above the title is a horizontal band of stylized foliage. Below the title, there are two stylized faces with long, braided hair, flanked by more foliage. To the right of the faces is a circular seal with a star and the text 'Cataluña'. The signature 'AmyC' is visible to the right of the faces.

TEATRE DE CATALUNYA

Escena final de la germaneta, comedia en dos actos de M. Folch y Torres

(Fotografía Boguñé y Cornet.)

NAUSICA

Tragedia en tres actes de JOAN MARAGALL

Fragment de l'escena final del acte segon

Nausica.

Tu ets aquell Ulisses

que maquinà l'astúcia tan famosa
del gran cavall de fusta ont't'amagares
ab tos companys, y duts d'esta manera
pels mateixos troians, que no ho sabien,
a dintre la ciutat, sobtats saltareu
del vostre amagatall, d'üent la guerra
al cor mateix de la ciutat famosa
y aixís determinareu sa ruina?

Ulisses.

Aquell soc jo, donzella, aquell, y encare
altres n'he fet pel mon, que si ho sabies...

Nausica.

Ail mare, es ell! y a casa nostra! Ulisses!
Y es cert, com conten, de que a Polifermo,
el gegant que os tenia per menjarvos,
tu li buidares el sol ull que havia
al mitj del front ab una teia encesa
mentres dormia embriagat, y promptes
ab els companys saltareu y arrapantvos
cada hú a la llana d'un moltó, fugireu;
y qu'ell os persegui fins a la costa
llensant demunt la nau penyes senceres
fins a tirarla a fons, y tu't salvars
nadant de dia y nit fins l'altra costa?

Ulisses.

Es cert, donzella, es cert.

Nausica.

Tot es cert, mare,
lo que contaven d'ell.

Exaltantse per graus.

Y tu lluitares

ab Ajax, tant valent, sobre qui hauria
les armes resplandents del gran Aquiles
quan morí aquest y haventles tu guanyades
Ajax de rabia's donà mort?

Ulisses.

Princesa,

per què'm retreus aqueixos fets terribles
tu qu'ets tant dolsa? Prò per molt que sa-

(pies

de mes gestes, encara t'en diria
que obriries els ulls marevellada
sense esma de parlar.

Nausica.

Si? Dignes, dignes.

Ulisses.

Jo he sentit el cantar de les sirenes.

Nausica.

Tu has sentit el cantar de les sirenes?
Oh!

S'ha anat fent fosc y sols els raigs mori-
bonds del sol ponent lluminen un recó de la
cambra.

Ulisses.

Aquella tarde, Circe, la encisera,
la dels cabells rutil·lats, aspres y rossos,
me prengué per la mà, y allí a la vora
de la nau que enllesties per la marxa,
me digué:— Has passat perills molt grossos,

però cap com aquest que ara t'espera.
Arribareu a un punt de la mar blava
molt prop de la manció de les sirenes,
que son unes estranyes criatures
mitj d'ones y mitj peixos; ajegudes
s'estàn en un bell prat de la marina
y atalaien de lluny les naus que passen,
y quan ne veuen una que s'acosta
se posen a cantar, y't dic que tenen
un cant tant dols, tant dols, que qui l'es-

(colta

oblida deseguit tot'altra cosa
y s'en hi va de dret: mai més al miser
el veurà de retorn la llar en festa,
ni la muller el rebrà dintre'ls seus brassos,
ni els fills li saltaràn entorn ditxosos;
sino qu'ab el cant llur les enciseres
l'atrauràn sens remei fins a tenirlo
y endúrsel enll'assat fins a llurs coves
hont el devorarán, y d'això viuen.
Quan t'hi acostis, als companys depressa
els taparàs ab cera remollida
les orelles; mes tu si vols, escolta
el cant fente lligar en l'arbre mestre,
y digues a ne'ls teus que no't deslliguin
encara que plorant els ho preguessis
fins a serja ben lluny de la encontrada.
Així'm parlà ab amor la encantadora,
y varàrem la nau, y férem vela.
Arribats al indret que'm deia Circe,
vaig fer com ella m'ensenyà, y encara
no havien acabat bé de lligarme,
caigué'l vent, la mar tota s'ablania
restant com adormida, els meus plegaren
les veles, y ab els remes bateren l'aigua,
per cap mes sò, ni cap mes plec moguda.
Llavors comensà a oir-se un cant dolcíssim
de moltes veus tant fines y acordades
que a mi'm semblava entrà en els camps

(elissis.

Nausica.

Y tu ententes lo que deien?

Ulisses

Deien:

«Vina, vina, immortal, vina assí, Ulisses.
Mena la nau a nostra platja. Escolta
el cant suau de nostres llavis dolsos
d'ahont brolla una divina saviesa;
vina Ulisses, assí... Oh! Vina, vina»
Aixís deien, prò'l cant... inesplorable.
Jo'm debatia en mos lligams fortíssims
implorant ab la veu y ab la mirada
a mos companys que, sorts, girant la testa
y doblegantse sobre'ls remes ab força
que's vinclaven com arcs damunt del aigua,

se'n enduien la nau com una ploma fugint del gran perill, que, miserable sols jo, el més advertit, no reparava...
Y axis se perde 'l cant en llunyania. *Pausa.*
Nausica. Ai, mare, quina tarde, quina tarde!
Rei. Pro espliquens, si es que't lleu y vulgues (dirho,

quin es aquest mal astre que governa axis la teva vida y se t'emporta d'aquí y d'allà, y d'un perill en altre destorbant el retorn a casa teva. Y aquest bon astre ensems qu'en tot t'ajuda, y que a cada mal pas de nou t'aixeca, y en cada lluita't dona la victòria, prò mai del tot.

Ulisses. Mon astre es que soc home estremat en el bé y el mal: ofesos tinc als deus immortals en moltes coses, y en altres molt servits, y axis batallen per mí o contra de mí, y vaig fent via combatut per corrents molt encontrades. Mes ara espero que la fi s'acosta de mos treballs, y una suau vellesa promesa m'ha sigut.

Nausica. Per qui? Vols dirho?
Ulisses. Per l'esperit de Tirés, el vell oracle, sepultat en l'imperi de les ombres de temps remot.

S'ha fet nit. La cambra es fosca.

Nausica. N'exia per parlarte?

Ulisses. No; que jo he devallat al fosc imperi.

Nausica. Y tu has estat al infern?

Ulisses. Jo el primer home só que hi he estat y n'he tornat.

Nausica. Ail pare!
Ai, mare! No ho sentiul *Pausa.*

Ulisses. Era nit negra que la nau nostra va encallà en el gèlit confi del oceà: allí sentirem l'estrepit dels dos rius qu'udolant cauen dins l'Agüeró: la nit allí es eterna; pugí pel cel o baixi el sol en terra, allí no hi toca mai; allí tot ombres.

Pausa y gran silenci.

D'elles sorgiren prompte al entorn nostre pàlides figuracions y vans espectres del que foren un temps formes humanes. Jovenets morts abans del temps de bodes, marès novelles ab el fill tendrissim encara al bras, molts homes fets y dones ab el gest del patir imprés al rostre, guerrers ab l'arma en la ferida oberta, vells decaiguts y velles cordormides... entre elles vaig conèxehi a la mare.

Pausa y gran silenci.

Nausica. Y què més? y què més?
Ulisses. Jo que m'estava

allí assegut però ab l'espasa nua demunt la fresca sang del sacrifici que havia ofert als deus del fosc imperi, no hi deixava acostà els pàlits espectres que sols tostantla treu semblant de vida; alló els estemordia; m'imprescaven ab el gest, retorcentse, y entornantsen y tornant a venir; prò incommovible jo havia d'esperar a Tirés l'oracle

que'm parlés el primer...

Pausa.

Nausica. Tremolant. Què més, Ulisses?

Ulisses torna a reprendre la paraula; y axis que la reprèn, cau el telò pausat, perdentse les paraules darrera d'ell.

Ulisses. Tot de sopte, del fons de la negrura surti un espectre gran de barba blanca, que s'acostà...

Telò

ESTRENES D LA SETMANA

TEATRE DE CATALUNYA

Nausica.--- Tragedia en tres actes, per Joan Maragall.

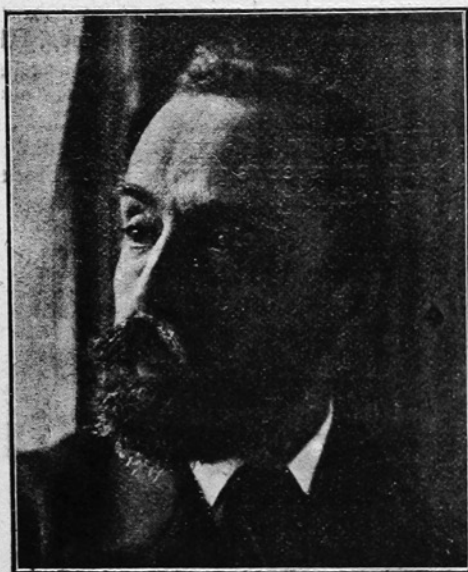
El poeta nacional eminentíssim es mort, mes la seva paraula ha triomfat de la mort. «La victòria de la paraula sobre la mort» es el títol del treball de l'Eugeni d'Ors, llegit per en Ramón Tor, ab que s'obrí la festa. Y heus aquí desseguida, damunt del escenari, preparat un ambient excepcional.

El Sindicat d'Autois Dramàtics pot estarne joiós d'haver-nos ofert, dignament, l'obra pòstuma del poeta. Les gestions del Sindicat eren així coronades de prestigi y transcendència extraordinàries. Després de la estrena de *Nausica*, en la nit del dissabte de gloria, vingués lo que vingués, el Sindicat ja hauria complert ab una forta, bella y envejable missió. No necessita, per merèixer bé de la patria, d'altre esforços ni de més alta gloria. Mercès poeta, doncs, per haver consagrat, providencialment, ab la teva tragedia hermosíssima—que ja en vida posares en mans dels autors dramàtics de Catalunya, germans teus en bona voluntat y entusiasme—l'obra generosa de emancipació empresa pel Sindicat!

Nit solemne y memorable fou aquella en que el Teatre Nacional vibrava com un temple y s'enriquia ab una joia de molt preu y de tant mèrit com aquesta *Nausica* que viurà mentre hi hagi recort de nostra literatura escènica! Car *Nausica* ha triomfat, no solament per simpatia del públic y amorosa devoció de tots plegats, mes per propia virtualitat y eficacia de les inspiracions deu Maragall, l'altíssim. No fou un homenatge fret y correcte aquell; que fou un poble en roentor d'amor per l'obra del poeta. No passarà y caurà, descolorintse y perdentse, lluny del gran dia, la tragedia que'ns llegares, Maragall; aus enfortintse y asserenentse, a través dels temps normals, restarà ferma y sòlida, fita d'honor y resplendent, en nostre Repertori! Hi ha qui deia:—«Obres així fan un Teatre. Un Teatre així fa nèixer actors que van pel mon interpretantlo. Aquestes obres y aquets actors foren b-n dignes de triomfar arreu...»

Obres així fan un Teatre!

Diguemho alt, diguemho clar y repetimho encara, ab ver amor, ab fort orgull, això! Que no s'ho pensi el públic, que no ho sospiti ningú, que sols d'agraïment y veneració's manté aquest foc que s'encengué'l dissabte y enlluerna, a hores d'ara, tota la Catalunya. Ans el caliu que'n restarà, esvaïdes les flames de la solemnitat, serà de bona mena y llei inextingible. Altres grans obres s'estrensren abans de *Nausica* y moltes, segurament, la seguiràn. Mes la calor d'aquella, fil-

JOAN MARAGALL

trantse y extenentse enllà y ensà del nostre Repertori, perdurà llargament y ab eficacia y resplandors que la revelin sempre...

No's diuen, vanament, paraules vives. No's mouen y somouen, així com en joc, les més pures, essencials y primitives passions del home. Qui es prou gosat per ferho, promou grans remolins en la consciencia humana, omple de lum el mon, se li arbora el cos y n'hi esdevé l'ànima immortal. Y el poble que ha tingut la sort de veure'l néixer, un home així elegit, se n'ennobleix y dignifica y'l canta y el venera... Però l'encantament admiratiu, confonentse avegades ab la inconsciencia, podria donar lloc y avinentesa a l'atac traïdor de l'enemic mesquí. Cal, doncs, sortirne un moment al menys d'aquesta devoció incondicional y pendre l'obra y col·locarla, per propia virtualitat, ben alta. Y després que torni enhorabona el culte casi religiós pel magnífic poeta que'ns la llegava...

Nausica, la hospitalaria filla de Grecia ha estat a Catalunya, conduïda com de la mà per un excels il·luminat. *Nausica* ha respirat en aquets aires que li eren plaents y ha mèses arrels tant fortes en terra catalana que d'ara en avant seràn nostres, enriquintnos, els sentiments de *Nausica* y nostres també aquelles paraules immortals que inspira y diu en la idíl·lica aventura... *Ulisses*, el dels herbics treballs y astucies tant famoses, evoca a casa nostra les perspectives sublimes de la Odissea y ja desd'ara ens pertany tota la sugestió del verb robust del hèroe y tota la grandesa de ses gestes. Homer, pare immortal, en terra catalana y en Maragall li porta Heus aquí el sentit de la nova tragedia; heus aquí la cantitat—si es que pot comptarse,—ab que acabem d'enriquir nostre patrimoni, germans d'aquest Casal! Femne gran festa de tanta sort que'ns entra per la porta, graciosament; y convidem els estrangers a gaudirsen ab nosaltres! Car presents com aquest no son de tots els dies, però tan clar resplandeixen que bastarà ser home per comprendre tota la bellesa!

No'ns perdoneu la vida ni'ns mireu compassius, eterns menysprenadors de l'obra dels artistes, vosaltres que assistiu a nostres festes ab aires protectors de gent que aspira més enlaira! L'obra deu Maragall, ja es punt culminant y

eminentíssim y prou fareu essent dignes d'arribar a admirarla!

Y vosaltres, descontents de cada dia, cercadors de defectes, regatejadors d'elogis; que quan trobeu acció en les comedies us manca *vida* y trobanti *sentit* hi anyoreu l'*argument*, y rès us plau y tot us sembla poca cosa, aquí teniu *Nausica*, per damunt de tota contingencia, superior a tot episodi; imponent y venent com obra mestral!

Obra mestral d'avui y de demà. Es prou forta. Y si, momentàniament, guises novelles l'obscurissin, esteune certs contemporanis: esteu segurs que un dia, enllà del temps, quan fora feta revisió y selecció del nostre Teatre Nacional, *Nausica* restaria en peu, ferma y rejoyenida, oferintse al estudi dels intel·ligents y a la admiració de les gentades.

Que *Nausica* es prou forta,—com hem dit,—per sobreviure a desviacions, petiteses, malentesos y pobresa de esperit que totes coses sobrepuja...

Ja està dit tot. No podem ni devem afegir cap altre mot sobre l'altesa de l'obra. Aplaudir, ovacionar, admirar incondicionalment: aquesta es catalans la missió nostra davant la flor selecta de la Rassa. La feina de regateig, freda y migrada, resti pels incapassos de conmutors davant de tanta bellesa y agrairla coralment...

Gracies, poeta, pel present que'ns has fet y que'ns arriba quan ja ets lluny de nosaltres! Gracies, encara, per la forsa que has dut al Sindicat dantli rahó de vida tan solament per haver-te acullit a casa seva! Y tu, poble, poble, poble! no oblidis que, en el Teatre de Catalunya, hi batega lo millor de la teva ànima!

Sies digne, assistint-hi Feste digne de tu mateix donant llarc ressó y ben afectuós a la paraula viva del poeta que, mort y tot, encara t'encoratja, miracle del amor!

Després d'aquestes líriques efusions se fa difícil seguir, de bona manera, la consuetut en tals afers establerta, això es parlar d'interpretació, presentació y demés de la tragedia estrenada. La tasca benemèrita del Sindicat, però, facilita, aquest cop, la curial empresa.

Elogis solsment caldrà apuntar en el capítol. Elogis al Sindicat, per la cura en presentar l'obra, les decoracions de la qual, degudes als senyors Junyent, Vilumara, Moragas y Alarma, son dignes de *Nausica*. També'ns plau el vestuari, fet seguint la pauta que marcà l'Apeles Mestres. Y la direcció de escena, junt ab altres detalls, honren la Institució que, per protegir el nostre Teatre, s'ha constituït a Catalunya.

Noresmenys els actors de la companyia particularment y colectiva, son mereixedors de una entusiasta cantada. Entonaren els versos, jugaren l'obra, ab armonia verà, no altrament com si la tradició del teatre poètic no estés casi trencada entre nosaltres. L'elogi d'aquest amor y bona voluntat, d'aprop o de lluny, a tots pertoca. Essencialment, però, a en Jaume Borràs, de veu sonora, declamador exquisit; a la Emilia Baró, actriu ductilíssima, així intensa de expressió com rica en tota mena de matisos; a en Carles Capdevila, aquell «Gentil» de *Canigó* que ara'ns presenta un «Deimó» poeta, ab tota dignitat y encís de vida; a la Elvira Fremont, plena de reginal magestat; a en Lluís Blanca, Rei Fecit nobilíssim...

Els senyors Barbosa, Bardem, Tor, Galceràn, Guixer, Torres, Martori, y Donato, en uns papers epissòdics, arrodonint el quadro.

Y realisantlo ab discreció, bellesa o talent, en sos respectius personatges, les senyores Verdier, Mestres, Buxadós, Roldàn, Persiva, Castejón, Huguet y Gumà.

En Maragall, d'ésser present a la estrena, els hauria clòs tots dintre la mateixa abraçada d'agraïment. Aquest és — y ab tota justícia, — el millor elogi que sabem dir jutjant l'esforçada interpretació que escaigué a *Nausica*, l'imortal benacullidora que s'ha fet catalana.

PRINCIPAL

Theodora. — Obra de Victorià Sardou, traducció catalana de S. Vilaregut.

Aquesta obra, ja coneguda del públic barceloní, ha estat posada en escena ab certa propietat, lluintshi, a més de la Xirgu y en Gimenez, els altres actors y actrius que hi prengueren part.

Es una producció més, duta al nostre repertori. No se'ns acut altre comentari.

TEATRE DE CATALUNYA

Dietari de la setmana:

Dissabte, dia 6: comensa la temporada de Quaresma. Estrena de la tragedia en tres actes, de Joan Maragall *Nausica*, y el quadro poemàtic *La verge del mar*.

Diumenge, dia 7, tarde y nit: la mateixa funció.

Dilluns, dia 8: la mateixa funció.

Dimars, dia 9: la mateixa funció.

Dimecres, dia 10. Dia de moda: la mateixa funció.

Dijous, dia 10: tarde y nit: la mateixa funció.

La solemnitat que fou l'estrena de *Nausica* ja es comentada, degudament, en altra secció del periòdic.

L'Eugeni d'Ors, l'eximí glosador, dedicà una bella prosa a la memoria den Maragall. En Ramón Tor, se veríssim, la llegí, entonantla admirablement. El públic aplaudí, conmogut, el piados recort.

Se prepara, per aquest dissabte, l'estrena de *La forastera*, tragicomedia en un acte den Pau Parellada, firma ben popular.

També s'ha repartit a la companyia, y será estrenada pròximament, *La esbogerrada*, comedia en quatre actes de l'Antoni Muntanola.

Més novetats, encara, hi ha en perspectiva — entre altres, *El despatriat* den Santiago Rusiñol, mentre continua l'èxit extraordinari de l'obra pòstuma den Maragall.

Podem repetir, doncs, la frase: Continua la historia — y ara dignament, — del Teatre Català

PRINCIPAL

Com se consigna en altre lloc, aquell «famoso arquitecto» francès descobert per el Franqueza ja ha comensat a fer de les seves, ab *planos* catalans aquesta vegada, en l'escenari de la casa. Aixís y tot, per si algú no entengués prou les maniobres, s'anuncien y venen en el mateix *teatro*, «argumentos en castellano». Aquesta amalgama internacional que s'han empescat, a més de peregrina y municipalesca, es altament desorientadora. Entre català, castellà, *murciano*, francès y un xic de

LA ESCENA CATALANA

americà per torna, se combinen una barreja que el públic ja no sab a quina paret toca. Ells, en cambi, si que ja'n van *locant* les conseqüències de tanta confusió y terratrèmol lingüístic. Ni la torre de Babel, cavallers, fou cosa tant esma perduda y perdedoral

NOVETATS

Ja es sabut com ha debutat, ab brillantíssim èxit, en aquest Teatre, la companyia den Ferrán Villagomez, actor català.

Sembla que, confirmant nostres informacions, en Villagomez projecta donar algunes obretes del nostre repertori en la llengua original.

Se parla ja de *La Cansó de sempre*, aquell deliciós diàlec den Santiago Rusiñol.

També es probable que en Villagomez representi *Eridon* y *Amina*, la pastoral de Goethe ab tant amor traduïda per en Joan Maragall.

Fora ab veritable satisfacció que veuríem realisar aquest programa.

Pecatta minuta

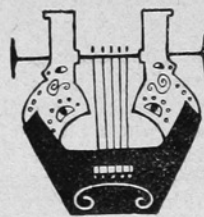
Com una daina gentil
vostra aparició subtil
me confón y m'enquimera,
y al mirarvos ab delit
sembla novament florit
en mon cor l'amor primera.

Sou com esbelt lliri blau
que ab un grat perfum suau
escampa goig y alegria,
perxó de sobte en mon cor
hi reviu un temps qu'es mor
de nostalgia y melangia.

Ja veig que tot vostre encís
no tá l'aire anyoradís
d'aquella visió sagrada;
mes tansols ab el parlar
y ab la llum d'aital mirar
queda l'ànima torbada.

¡Oh, senyora, no'm parleu!
Mon intent dessimuleu
que sou jova y sou poncella.
Perdó, perdó si es que cal;
ab la febre d'amor tal
vos he comparat ab ella.

J. VIVES y BORRELL

• SOCIETATS RECREATIVES •

Centre A. Catalá (Sant Gervasi)

Amor y parentiu, sarsuela en dos actes, es l'obra que's posà en escena per la diada de Pasqua, que fou molt ben jugada per part de s'interpres senyores Sala y Lorán y senyors Sala, Serra y Barriasetà.

Cine Carril (Sant Gervasi)

Darrerament s'ha representat la comèdia en un acte *Cura de moro*, ab una execució bastant deficient, per la companyia que dirigeix en Josaph Antón.

Ateneu Sant Gervasi,

Diumenge passat, la companyia Capafons-Sala, posà en escena *Juventut de príncep*, posada ab gran cura per lo que pertany al decorat. L'execució fou excellent, havent d'esmentar a primer rengle la simpàtica dameta jove senyora Nogaret qui fé una «Caterina» acabadíssima plena de sentiment y pulcre. El senyor Sala (R.) en el «Charles Enric» se feu digne de tot elogi; els senyors Clariana, Capafons y Castells feren també una bona labor. El públic no escatimà els aplaudiments participantue també els demés intérpretes que eren la senyoreta Comorera y senyors Tort, Mollà, Vilaplana, Gras, Comorera etc.

La nova estrella. (Sant Gervasi)

Darrerament tingué efecte l'estrena de la comèdia en un acte, original del senyor Grasas *Un viatge precipitat*.

Aquesta sencilla obreta'n's va semblar esser una de tantes portades a l'escena ab bona cura. El diàlec es forsa correcte y l'acció es fà interessant desde les primeres escenes.

El públic l'escoltà ab atenció y rient continuament els nombrosos xistos, degut a la bona interpretació que hi donà la senyoreta Espanó y senyors Guasch, Sala, Ferrán y Carreras (Higinio).

L'autor se vegé precisat a sortir per tres o quatre vegades al palco escènic.

Cort Angèlica S. Ll. G. (Gracia)

El *detective Scherlok Holmes* fou l'obra que se posà en escena el passat diumenge. En els seus respectius papers feren bona feina els senyors Millà, Negre y Ferrer, secundantlos en l'execució en Comella, Pallarols, Nicolau y Llorens, mitjanament. En la direcció s'hi notà quelcom de desacert y igualment que en la presentació escènica. No obstant l'auditori passà una vetlla bastant discreta.

Juventut Catòlica de S. Lluís Gonsaga

Les obres qu'ompliren el programa del passat diumenge foren el drama tràgic en tres actes *Romeu y Julieta* y la comèdia en un acte *La Baldirona*. Prengueren part en dites obres les senyoretes Vila, Capdevila, Embuena, Balagué y Vilà novelles en trepitjar les taules y que treballen *por amor al arte* de manera

que sent imparcials direm que are com are no se les pot jutjar en llur treball pro això sí, elogiarem l'interés y el bon zél que van demostrant en conreuar l'art de Talia. Se distingiren forsa en l'interpretació el senyors Riesgo, Rigol y Aymenrich y ben ajudats per l'Esquís, Cangrés y Rifà.

Ateneu Obrer del districte II

El diumenge passat va tenir lloc el benefici dels distingits aficionats Josep M.ª Gallifa y Pere Fàbregas, essent un veritable aconteixement.

Van posarse en escena, l'arranjament d'en Ferrer y Codina *Tenorios!* y *El carro del vi*, d'en Ramón y Vidales, mereixent abdues produccions una execució esmeradíssima.

A més, cal citar pel seu treball, després dels a qui anava dedicada la festa, els senyors Boquet, Garrigó, Farrarons y Castilho; mereix també mencionarse la cooperació del notable actor Arthur Buxens, que feu el paper de «Cebrià» en l'última de les obres esmentades.

La tasca encarregada a les actrius també mereix elogis lluintshi una vegada més les senyores Ceballos y Vidal y les senyoretes Cantó y Durán.

C. N. R. del districte IV (Bailen 131)

Diumenge passat se posà en escena *Juventut d'Iglesias*, y *Gent d'ara* de'n Coca baix l'encertada direcció den Josep M.ª Ponseti.

La primera sortí bastant ben interpretada, principalment en lo que correspongué a lo senyora Rodriguez y senyors Martinez y Ponseti y ajudant ab el seu treball els senyors Molas, Escudero y Lafuente si bé aquest últim estigué sempre baix de tò. La senyoreta Perelló en la «Rita» no'ns va acabar de convèncer.

En la comèdia *Gent d'ara* cal elogiar al senyor Ponseti que estigué sempre just y acertat fent el «senyor Josep» tenint moments molt felissos. La senyora Rodriguez bé, la senyoreta Perelló fluixa y regulars en Lapuente, Martinez, Bertràn y Clusellas.

La Llum Andreuenca (Sant Andreu)

El diumenge passat se posà en escena l'obra de'n Rusiñol *La Mare*. L'execució de tots plegats, forsa acceptable. Hi prengueren part les senyores Guart, Molgosa y Montal, y'ls senyors Viñals (P.), Moranta, Bellafont, Estruga, Comas, Rodriguez, Bigorra, Viñals (J.), Molins y'l noi Jorge.

Per fi, *Un bon debut*, que satisfé molt.

Ateneu O. Martinenc (Clot)

La tragedia *Mar y Cel*, representada el dia de Pasqua sortí forsa arrodonida. Molt bé els senyors Abelló, Puigali, Llagostera y Pina.

La senyoreta Vidal y el senyor Vila que com fluixets.

Nostre aplauso més sincer al senyor Marques per l'acert a que ens té acostumats ab la seva experta direcció.

Als peus de vostè, donà per final de tan bella vetllada, sent aplaudits tots quants hi prengueren part, lo mateix que en el drama.

Fraternidad. I. R. «El Pueblo»

(Sant Martí)

En la primera festa de Pasqua estrenaren en aquest centre, l'obra de Iglesias *En Joan dels miracles* y *El marit de la difunta*, sàinet de Figueras y Ribot. En el drama ens agradaren forsa les senyoretes Prats, Guardia y Casanovas. Be també el senyor Marcó, en el protagonista.

Després en Canadell, en García, en Rovira y el Rós regular.

L'Albert y en Monjonell arrodoniren el conjunt.

En la pessa feren riure tots quants hi prengueren part sobre tot el Rós.

Centre Moral Instructiu (Gracia)

Per la diada de Pasqua tingué lloc la representació de *Els Picarols* y *L'Agència d'informes comercials*.

En la primera, la presentació escènica fou excellent, més l'execució tingué quelcom que desitjar, car estigueren afortunats en encaixar llurs papers els senyors Rovira Guardiola y Bonafont. En la segona passà l'auditori un rato ben distret rient la vis comica dels senyors Guardiola, Vilafranca y Masip.

Centre Nacionalista Republicà

(Gracia)

El passat diumenge el quadro escènic d'aquesta societat posà en escena la comèdia en tres actes d'en Conrat Roure *Un pom de violes*. L'ingenua senyoreta Ortis ab una delicada interpretació se guanyà las simpatías de la concurrencia, llàstima que a excepció del senyor Renat no fos ben secundada pels senyors Milà, Costa, Brasd y Deza, car se veia en les escenes de conjunt requerien mes assaigs.

Círcol de Propietaris (Gracia)

La companyia dels aficionats Claramunt-Devenat, representà, el passat diumenge, la comèdia *Don Gonzalo* en qual execució que fou admirable sobressortiren notablement la senyora Parreño, senyoreta Sabater y senyors Adrià, Rovira, Nolla y Claramunt, molt ben secundats per los senyors Papaceit, Teixidó y Xaus.

Finalment representaren *Lo castell dels tres dragons*, quina interpretació no estigué en conjunt a la altura a que'ns té acostumats dita companyia,

DE NOSTRES CORRESPONSALS

Corbera.—En un teatre improvisat en el local del catè del Centre, se donà una funció el passat diumenge, composta de les obres *A cal sabatè*, *Calvari amunt* i *Un bon debut*, despenyades per un quadre de discrets aficionats de la capital, y que proporcionaren una bona vetlla als concurrents a dit local.

Cervera.—Teatre Principal. La secció dramàtica de la Joventut Catòlica, el dia de Pasqua, y baix la direcció de Miquel Martorell, se representà el quadre dramàtic, original de Joan Farré, *Cegos de cor*, cooperant a la vetllada «L'Orfeó Cerverí», y a continuació es representà la comèdia en tres actes *La troca dels embulls*. Abdures obres foren interpretades pels joves aficionats senyors Martorell, Matamala, Guix, Jové, Roca, Busquets, Fàbregas, Monrós, Martí, Pinós, Llamas, Minguell y Juacomartí.

Teià.—Teatre La Palma. En la nit del passat diumenge, el quadre d'aficionats, junt ab la cooperació de la senyoreta Mestres (A.), y la senyora Lázaro, donaren una representació de la comèdia d'Apeles Mestres *Le Presentalla* y la pessa *La Sala de rebre*, de Palà.

En quant a interpretació, cal parlar ab imparcialitat y dir que fou molt fluïda, y sens feu un xic pesada degut en bona part a falta de ensaig y en alguns fins de llisó; ab això no's van convencer.

La pessa va treure un bon xic l'ensopiment, puig l'escoltà ab molta més atenció el nombrós públic que va assistirhi degut tal volta a lo que's fa agradable son correcte sentit literari.

«Teatre La Unió.» En el mateix dia, posaren en escena el drama d'Iglesias *La Mare Eterna* y la pessa *La Criada nova*, cooperanthi la actriu senyoreta Anita Morera.

Badalona.—«Centre de Ntra. Sra. de Montserrat.» *Lo ferrer de tall* y *Les tres alegries* foren les obres que's joves de aquest centre esculliren para representar el diumenge passat com a primera funció de la temporada de primavera y en les quals s'hi distinguiren notablement tots quants y prengueren part.

«Unio F. N. R.» Baix la direcció del notable aficionat F. Guardia s'hi posà en escena la nit del prop-passat diumenge *L'Hereu Escampa*, el qual tingué una bona execució per part de la senyoreta Vallvé y Soto y senyors Guardia (J.), Carbó, Bosch, Gili, Dalmau, Tugàs, Escruella y altres. Com a fi de festa posaren *Sense Argument*. Fou representat per

la senyoreta Vallvé y senyors Dalmau, Escruella y Pujol els quals estigueren justissims ab els seus respectius papers.

«Gent Nova.» En aquest centre's representà el diumenge passat el drama *Els dos crepuscles*, de Godó, y la divertida pessa *Le sabia casualitat*, de Folch y Torres. La execució de les dues obres no estigué a la altura de les que venen representant els joves d'aquest centre, que a més de no saber el paper semblava que treballessin per força.

Girona.—«Centre moral.» Els aficionats de la casa varen posar en escena, el dia 3, el drama en tres actes *Asprors de Joventut*, que va esser despenyat pels senyors Llenas, Castells, Valls (L.), Culubret (M.), Torres, Rovira (J. y C.), Culubret (J.) y Casademont, fent un treball ben meritori digna de lloansa; seguidament posaren en escena la comèdia *De gorres*, que va esser divinement jugada pels senyors, Creus, Arxer, Torres, Pavia y Rovira (J.).

Mataró.—«Centre Republicà Federalista Radical.» El quadre de aficionats que baix la direcció de Tomàs Ribas y ab la cooperació de la actriu senyoreta Felisa Martín, varen donar una funció, diumenge representant el drama en un acte de Gener, *El Patró Pere March*, en el que varen lluirse de un modo especial la senyoreta Martín y el jove Ribas, essent ben secundats pel restant de la companyia.

Després se posà en escena la tragedia de Balaguer, *Les esposalles de la morta*, que varen presentarla ab molta cura, anant els principals papers a càrrec de la senyoreta Martín y el senyor Ribas.

Y acabà tan bonica vetlla ab la comèdia *Qui més busca...* ahont varen dir els seus papers ab molta correcció els senyors Vilalt, Casanovas y Ribas, seguint molt ben acompanyats per la senyoreta Martín, els quals escoltaren molts aplausos al final.

«Foment de la sardana.» L'Esbart de aficionats de aqueix Foment van donar una funció el dilluns de Pasqua, escullint el drama en tres actes, de Roig *Fratricida*, que va ser posat en escena per l'intelligent aficionat senyor Gallego, que ab la cooperació de la dama jove senyora Patrocini Vila de Gallego, y dels estudiosos aficionats Ribas, Miquel, Divi, Flaque, Gallego, Dedeu, Arra y Canadó, tots els quals varen donar reals en sos papers especialment els joves Ribas y Miquel.

Acabà ab la joguina *La capseta dels pe-*

tons, arranjament de Ll. Millà, a càrrec de la dama jove senyora Vila, qui va ser molt ben secundada per els joves Muret y Serra.

Molins de Rei.—«Centre Catalanista.» L'obra de'n Giacosa, *Tristos amors*, y *La eterna qüestió*, d'Artís, foren representades en aquesta societat la vetlla de Pasqua pels joves aficionats senyors Costa, Vives, Julià y Artís y las senyores Pecho y Morera.

La traducció de Narcís Oller posada en escena sense preparació, obtingué una representació un xic descolorida a pesar de la bona voluntat dels mentats joves.

«Cine Delícies.» Els actius aficionats que actuen en aquest Cine representaren ab acert, la comèdia *Un cop de cap*.

«Joventut Catòlica.» *Fra Francesc* y *Els sardinalers*, la tarde del dia de Pasqua; una acurada execució per part dels joves aficionats d'aquesta societat que ab una voluntat lloable venen conreuant l'art escènic dintre's moltillos usuals en les societats catòliques. El nombrós públic els aplaudí de valent.

Sallent.—«Centre Catòlic.» El dia 24 del passat se van representar tres pesses (que ja estàn tips de vèureles en aquest local) que son *Els tres valents*, *La Fantasma de Sant Telm* y *El mort resucitat*. Això sí, feren riure molt a la poca concurrència els senyors Noet, Crusellas, Ramonet, Martorano, Riera, Llenas, Vilanova y Vilaseca.

Lleida.—«La Paloma.» El dia 17, se posà en escena, per la tarde, dugues vegades la comèdia *La Cartilaginatalgia* essent discretament interpretada per la senyoreta Comas y senyors Gual, Baiget y Puntos.

El dia 19, una representació de *La Cartilaginatalgia* y un altra de *Mala nit*. Les seccions se comptaren per plens y els aficionats foren aplaudits.

«Centre Radical.» El dia 17 del passat, la secció de aquest centre posà en escena les obres, *La fantasma de sant Telm*, *Gras y magre* y *L'última carícia*, ab bona execució per part de alguns aficionats.

«La Violeta.» El dia 17, per la tarde, estava anunciada altra representació del drama sacro *La Passió* no poguentla verificar per falta de públic.

Sant Celoni.—Diumenge passat la companyia d'aficionats del «Centre Popular», posà en escena la sarsuela catalana *La Marmota*, de Conrat Roure, en qual despenyo obtingueren nutrits aplausos tots quants hi prengueren part; havent de repetir varis números.

En el Circol «La Constància» la companyia d'en Joan Santacana, representà les obres *Otello*, (en català), *La taberna* y *Felicitat Eterna* les quals foren ben interpretades.

NOVES Y COMENTARIS

Ja hem repartit, desde les nostres reformes, un programa, nou y selecte, de Teatre Català: *L'estiu de Sant Martí*, comedia en tres actes de l'Apeles Mestres y *Torre Torres*, sàinet en un acte den Josep Burgas.

Avui comensem, tal com havíem anunciat, a repartir el segon programa, encara més complert que l'altre —ja que consta de cinc actes— y igualment interessant:

EL TRESOR

comedia dramàtica en tres actes den Josep Morató y

LA GERMANETA

comedia en dos actes den Manel Folch y Torres. Van doncs, ab aquest número, 16 pàgines (que corresponen als nostres subscriptors) de cada una d'aquestes obres. Y ara, mentres ab tota la rapidesa compatible ab una artística presentació, procedim a editar aquestes dues noves comedies, prepararem el tercer programa complert de la temporada. El qual, com els anteriors, serà compost de produccions novíssimes, de la terra, vigents en els cartells del Teatre de Catalunya y, —també com les anteriors,— d'èxit merescut, garantit y sorollós.

Ens han sobtat, per les cantonades, els anuncis de la funció a benefici de la Xirgu que deu tenir lloc, aquest dissabte, al teatre Principal. Fa *Theodora. Bueno*. Però la *sàisa*, l'*argument*, —diríem,— dels cartells, es condimentada o redactat en castellà, seguint en això la *moda* de la Casa...

Bueno també, per no enfadar-nos. Però entengí, la distingida comedianta, que no es Barcelona terra propícia a rebequeries de cap mena, ni els catalans gent prou infelissa per deixar-se ferir impunement. No's queixi doncs, la *Chirgu* si un dia vegés que se li torna, ab la mateixa moneda de coure, el cambi de lo que'ns ha donat en agraïment per la nostra generosa conducta de fins ara. Recordi, —ja que ens ve a tom y ella fa exercicis de castellà,— la dita tan *castiça* que canta «Amor con amor se paga.» Y, res... que apliqui el *cuento* la *Chirgu*.

Per la *vida y Revolta*, les dues precioses novel·les den Pous Pagès, han estat traduïdes al alemany ab l'amor y coneixement de causa que en Vogel, president dels Jocs Florals d'enguany, posa en les empreses de divulgació de nostra literatura.

L'alegria que ha despertat la nova, han volgut solemnitzar-la dignament els amics y admiradors del escriptor català distingit. Així, s'ha organitzat un sopar que tindrà lloc, dijous vinent, en el restaurant *El Rhin*. Per donar a la festa tota la popularitat possible, s'ha acordat qu'el cobert fos a cinc pessetes.

En Santiago Rusiñol, l'infatigable, treballa y fa treballar de valent. Ara mateix té en dansa una pila d'escriptors y comediants de fora Catalunya.

Olga Sachfel-Lichtenffein (nom entortolligat, però que sospitem que expressa,) ha traduït al alemany *Els Savis de Vilatrista*—comedia en la qual hi té que veure, també, en Martínez Sierra.

Els mateixos *Savis* seràn estrenats a Siena (Italia) per la gentil Tina di Lorenzo.

La bona gent, (aquesta de exclusiva cullita den Rusiñol) serà representada, a Roma, per en Carini. Un company nostre, que ara s'hi arribarà per aquell territori, no desconfia de presenciarn algunes representacions. Si el bon desitg no l'enganya, ja'ns ne dirà alguna cosa desde La ESCENA.

La companyia den Sainati,—el deliciós actor que encara recorda el públic barceloní,—té en ensaig *La lletja* que estrenarà a Italia y després durà pel mon. Car, com es sabut, en Sainati corre molt (artísticament y de l'altra manera.) No fora estrany, doncs, que se'ns presentés a Barcelona, a l'hora més impensada, y tinguéssim ocasió de aplaudirli *La lletja*...

Sia com sia, d'aprop o de lluny, sempre ens en alegrem molt d'aquestes victòries que van conseguint, en honor dels catalans, nostres dramaturgs. Els quals, segons se demostra, si mai perdessin el públic de casa, tindrien el d'Europa per admirar-los. Y sempre es un consol semblant recurs. Consol de honor y gran categoria...

Durant aquestes festes de Pasqua, ha treballat a Perpinyà una companyia catalana dirigida per en Rodríguez de la Vega y de la que n'era primera actriu la Concepció Llorente. Ne formaven part els estimables artistes Mercè Ferrer, y Joan Munt Rosés. Arrodonien el quadro les seoyores Francisca Panadés, Martínez y Vilches, y els senyors Banyeras, Martí, Ferrer, etc.

La filla del mar, *La mare*, *Les garces* y *El carro del vi*, foren les obres que posaren en escena,

L'estiu de Sant Martí no pogué repartirse, la setmana passada, als nostres subscriptors. Els quals, el rebràn degudament enquadernat, junt ab aquest número.

Les cobertes de l'obra,—presentada artísticament, tal com hi haurà ocasió de comprovar,—son degudes al eminent Apeles Mestres que ha posat, en l'esquisit dibuix, tot l'amor que sent per la bella producció estrenada de poc pel Sindicat d'Autors Dramàtics.

CORRESPONDENCIA

S. Burgada: Serveixis portar els folletins, que recullirà *El Trinc* y parlarem de la subscripció.—*P. G.*: Vostè revela condicions, però el seu treball no es encara publicable.—*E. V.*: Es poca cosa.—*P. M. G.*: Així com diuen que hi ha peixos que ja's porten l'oli, certes coses ja's porten el comentari. Per això ens l'estalviem nosaltres.—*Cinto Claveras*: Li hem conegut la d'això. Doncs no's molesti més ab d'allo.—*J. G.*: Moltes gracies de la invitació. Hi assistirem. Però el nostre periòdic, com ja indica el títol, no parla d'aquesta branca de l'art, fora dels cassos en que s'aplica al teatre.—*Lorla*: Encara no son publicables els treballs de vostè, si bé va notantshi avens. Treballi ab constància y paciència, sense prematurs desitjos de donars a conèixer, y ens agrairà el concell.—*M. F. T.*: Lo mateix li dic.—*Tomàs Llasat*: La pregunta que'ns fa poden contestarli a la «Societat d'Autors» Passeig de Gràcia, 78, entressol.—*Agrupació «Talia jova»*: No hem rebut el programa de que'ns parlen. Respecte a la subscripció, serveixinse enviar un propi a la nostra administració, per enterar-los de certs detalls convenientes.—*C. R.*: Vostè, senyora, no deu llegir el periòdic. De lo contrari, ja hauria vist, en el número passat, la «nova» que demana.